

KAŠTÁNEK

1/2022

Pravda vás osvobodí

Milí křesťané a křesťanky, tímto pojmenováním se už od dob apoštola Pavla označují členové originálního náboženského hnutí, původem z Izraele, kteří veřejně uctívají Ježíše Krista – Božího Syna. On pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe a stal se člověkem. Je potěšující, že také na začátku třetího tisíciletí po Kristu stále platí ve světě označení „křesťan“ za velmi rozšířené, ba rostoucí, ačkoliv způsoby uctívání Ježíše se v jednotlivých krajích mohou značně li-

šit. V České republice se loni před státními úřady otevřeně prohlásilo za křesťany více než milion obyvatel našeho státu. Pravda, není to možná tolik, kolik bychom si přáli, ale ruku na srdce, není to ani málo. Kdybychom se všichni přestěhovali na jedno místo, bude nás přibližně tolik co obyvatel Prahy. Také pohané si během staletí zvykli pohlížet na své křesťanské sousedy s respektem, ba někdy dokonce s jistou dávkou úcty, což připomíná situaci z doby apoštolské: „Všichni (věřící) se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se

Foto: Člověk a víra / Petr Hrabovský

k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou“ (Sk 5,12n). Výraznou skvrnu na dobré pověsti křesťanského společenství způsobily v posledních dvaceti letech skandály, které jasně ukazují, že náklonnost ke hříchu se bohužel nevyhýbá ani svaté půdě kněžských srdcí. Tváří in tvář zahanbujícím zjištěním v oblasti sexuálního zneužívání, která se ve vztahu k církevním institucím opakovaně objevují ve veřejném prostoru, prosím ty, kdo se cítí na církev naštvaní, ať právem nebo neprávem, aby jí dali šanci poučit se z této krize. Jako nesmírně pozitivní vnímám v této oblasti větší ochotu biskupů k otevřenému dialogu, důraz na ochranu zranitelných osob, důslednější trestání viníků, poskytování odborné pomoci obětem, jakož i respekt k presumpci nevin a prevenci nepřijatelného chování, která je nově běžnou součástí trvalé kněžské formace. Všem, kdo by o tom snad pochybovali, říkám s jistotou, že problém nespočívá v celibátu. Ten je naopak pro církev i jednotlivé kněze neocenitelným Božím darem a zdrojem jejich duchovní plodnosti. Mnohem spíše zde máme co dělat s důsledky neřešené frustrace některých duchovních, která spočí-

vá ve stavu vnitřní prázdnoty, pocitu vlastní zbytečnosti, ztrátě chuti k apoštolské práci, pocitu útlaku a únavy při plnění povinností nebo redukcí kněžské služby na mechanické vykonávání vnějších gest bez účasti srdce. Odtud pak pochází proces bloudění, jež narušuje niterné touhy, senzibilitu a citění zasvěceného člověka a vede ho k laciným kompenzacím, jež hrozí zničit život jemu i těm, které by měl ve jménu Kristově otcovsky doprovázet.

Co s tím můžeme dělat? Především děkujeme Pánu, že nás neopouští a prostřednictvím očistného ohně trpělivého odkrývání pravdy připravuje pro svou církev čas nové duchovní svěžesti a přitažlivé krásy. Taky se nezapomínejme modlit za všechny kněze, bohoslovce a misionáře, neboť je známo, že nepřítel soustředí právě na ně svoji úskočnou pozornost. Postní dobu přípravy na Velikonoce prožijme každý na svém místě s pohledem upřeným k Ukřižovanému. A v neposlední řadě se horlivě snažme o takový život své rodiny a farnosti, který bude hodný jména „křesťan“.

Žehná vám otec Tomáš

Postní aktivita

V postní době vám ve spolupráci s Centrem pro katechezi nabízíme aktivitu, která je určena všem, kdo mají zájem o budování Božího království mezi námi. Hned na začátku jste v kostele dostali dvě kartičky: úvodní pokyny a kartičku s číslem 1. Každou další neděli obdržíte novou kartičku s náměty k přemýšlení a sebereflexi. Tyto náměty nás mohou vést k dobrým nápadům a následně ke konkrétním krokům, jak je realizovat. Na zadní straně kartičky je prostor pro vlastní poznámky, inspirace, předsevzetí, nápady, myšlenky. Ze šesti

námětů na každé kartičce můžete vybírat dle svých potřeb. Můžete se věnovat jen jednomu, nebo vybrat ty, které vás oslovily, a cítíte, že by bylo dobré se nad nimi zamyslet. Pokud se budete chtít podělit o své myšlenky, můžete k tomu použít krabičku s logem synody umístěnou v kostele. Ve velikonočním Kaštánku se budeme snažit vám přiblížit nápady, které tam najdeme. Dovolme Božimu království, aby se přiblížilo.

Za aktivní zapojení děkuje redakce

Golgota

V Já vidím v duchu kříž a na něm svého Pána,
má čelo zkrvavené, ruce, nohy probodeny.

Ta jeho světem pouť už je dokonána.

Pod křížem tíše pláčou ženy.

On s láskou shlíží do zarmoucených tváří
a něžně praví: „Neplač, Maria.“

Nad hlavou jeho čtyři slova září,
jež ruka nějaká tam přibila.

„Ježíš Nazaretský – král židovský“ je tam
psáno.

O lide! Kristus umírá –

a vy se nesnažíte říci aspoň: Ano,
je to král náš.“ Ruce prostírá –

aby nás všechny svou smrtí vykoupil
a z bláta hříchu k sobě vzhůru zved.

Co všechno jenom pro nás podstoupil.

Aby nás dovedl domů zpět:

opustil nebe, jeho krásu, slávu,

za lidství božství vyměnil,

korunu z tmí vzal na svoji hlavu

a celou zem svou krví pokropil... .

Na jeho záda rány dopadaly,
jež mně a tobě patřily.

Tu svatou tvář pro mne poplivali,
pro mne mu hřeby ruce probili.

On Pán a Král, jediný Boží Syn
byl pro mé hříchy bit
a krví svou mne obmyl ze všech vin... .

Můžeš to vůbec pochopit?

O Kriste, Pane dobrý, přesvatý,
ty věčný slitovníku.

Já klečím u tvé Golgoty
a šeptám slova díky... .

Věra Gajdošíková,

*báseň z knihy Pojd' za mnou, vydala Ústřední
rada církve adventistů sedmého dne*

Síla Ježíšova učení

Při nedávné mši svaté, u příležitosti svátku Křtu Páně, nám otec Tomáš položil otázku: Co jste se naučili v životě od Pána Ježíše? Je to krásná pohybná k zamyšlení. Jistě lidé zaujmou různé odpovědi a postoje. Já odpověď nacházím v úryvku modlitby „Za mír“, který zní: „Bože, ty jsi zdroj dokonalého pokoje.“ Tato věta mě zcela naplňuje dobrem, vkládám do ní vše potřebné pro dobrý život každého člověka. To znamená – ve všem se ovládat, ke všemu jít srdcem milujícím,

vše naplnit láskou, vším růst v Boží vůli atd. Učme se od Ježíše lásce podle jeho slov: „Miluj se navzájem, jako jsem miloval já vás.“ Jaká by to byla krása, kdybychom naplňovali tato slova! Tutu úvahu zakončím neméně krásnými slovy svatého Františka z Assisi: „Když opustíš tento svět, nemůžeš si vzít s sebou nic, co jsi získal, jen to, co jsi dal: plné srdce obohacené upřímnou službou druhým a láskou.“

Miluška Mrázková, Rokytnice

Nedělní kázání P. Tomáše Halíka

Na počátku každé bohoslužby jsme vyzváni ke zpytování svědomí a vyznání hříchů a slabostí. A církev nám rovněž nabízí svátost smíření. Pokorné sebezpoznaní otevírá srdce a svědomí člověka pro Boží hlas. Oba způsoby vyznání hříchů na počátku mše a ve svátosti smíření se staly pro mnohé nesrozumitelnými a neschůdnými. Patrně hlavně proto, že se vinou určité teologie a náboženské výchovy naprosto zkreslil pojem hříchu. Když dnes čtu ona zpovědní zrcadla se seznamem hříchů, opatřených hvězdičkami, aby se zdůraznily těžké hříchy, zpravidla ty, co se týkají sexuality, ba zpovědní zrcadla, podle nichž jsem se i já léta zpovídal, nedivím se, že se v těchto zrcadlech už dnes lidé nepoznávají, nevidí tam svou tvář, pravdu o svém životě. V některých případech tyto sondy do života cedí komára a přehlíží velblouda (řečeno slovy bible). Detaily sexuální nekázně často zakrývaly skutečně závažné chyby existenciálním zaměřením života, jako je například sobectví, sebestřednost či marnění času a energie. Když se dnes setkávám při svátosti smíření s lidmi naučenými ve chvílce před mší odříkat stereotypní seznam banalit, musím je přerušit: „Promiňte, ale tohle mohu odříkat za vás. Ale co z toho považujete opravdu za důležité, za to, co vás odděluje od Boha, jak to souvisí s tím, čím reálně žijete, o co vám v životě jde, na čem stavíte svou víru a svůj duchovní život?“

Možná není třeba naříkat nad tím, že mnohé zpovědnice osířely. Patrně ona klasická, a přinejme si v mnoha případech zcela jalová, tradiční podoba zpovědi, bude dále zanikat. Nemálo křesťanů ví, nebo alespoň tuší, že to, co je odděluje (oslabuje přílišné spoléhání) od Boha, jsou mnohem hlubší skutečnosti, než jen to, co vyčísľují tradiční zpovědní zrcadla. Během

43 let své kněžské služby jsem vyslechl deseti tisíce zpovědí. Po mnoho let nabízíme vedle svátosti pokání také duchovní rozhovory, které jsou obvykle delší a hlubší, než to dovoluje běžná svátost smíření, a týkají se širšího kontextu života. Věřím v sílu milosti, kterou nabízí svátost smíření, avšak obávám se, že tuto sílu oslabuje přílišné spoléhání na opus operatum (vykonaný úkon) svátosti, odtržené od dialektického pohledu na celý životní kontext věřícího, na jeho cestu zrání, kterou je možné vnímat jen v rámci dlouhodobého doprovázení. Ano, to, co je velmi třeba a co bude právem od církve stále více očekáváno a požadováno, bude kvalifikované, trpělivé a opravdu uzdravující duchovní doprovázení. Nikoliv vedení, žádné řízení z vnějšku, nahrazování vlastního svědomí a vlastní odpovědnosti člověka. Je třeba doprovázení – s porozuměním a respektem – ke svobodě každého, povzbuzení a podpora na cestě k zralosti a odpovědnosti, je třeba kvalifikované asistence při tomto největším úkolu duchovního života, umění rozeznávání, rozeznávání Boží vůle, rozeznávání Božího hlasu od projekcí našich přání a strachu, rozeznávání svého specifického povolání. Role zpovědníka jako soudce (při pohledu do církevního práva

nebo manuálu morální teologie), který uděluje příkazy a zákazy, patří minulosti. Zpovědnice není mučírna, nýbrž součást plni nemocnice, obvazující a léčící rány, říká opakovaně papež František. Člověk nakonec musí své rozhodnutí udělat sám a nést za ně odpovědnost, avšak na křižovatkách rozhodování by neměl být sám.

Je potřeba trpělivého naslouchání, tiché hledání v modlitbě. Je třeba rozvinout umění duchovní-

ho rozlišování, kulturu kontemplativní modlitby a kontemplativního vztahu k životu. Je třeba vzájemně trpělivě si naslouchat a společně naslouchat Bohu, opakovaně zdůrazňuje papež František v souvislosti se synodální reformou. Všichni jsme povoláni, vyvoleni k svobodě, pravdivému, šťastnému autentickému životu ve vztazích lásky, ve službě druhým. Snažme se porozumět svému specifickému povolání a krok za krokem je naplňovat. Amen.

Postní zrcadlo

Posti se od zraňujících slov a říkej vlídná slova.

Posti se od smutku a buď naplněn vděčností.

Posti se od hněvu a buď plný trpělivosti.

Posti se od pesimismu a buď plný naděje.

Posti se od obav a důvěřuj v Boha.

Posti se od stěžování a nazírej jednoduchost.

Posti se od stresů a naplň se modlitbou.

Posti se od hořkosti a naplň své srdce radostí.

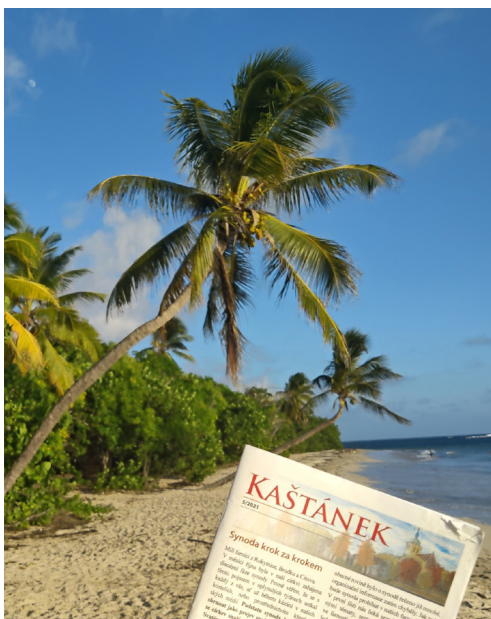
Posti se od sobectví a měj soucit s druhými.

Posti se od pomsty a usmíř se.

Posti se od slov a buď tichý, abys mohl naslouchat.

Kam může doletět Kašťánek

Za milé překvapení děkujeme Jarkovi Dohnalovi.

Budoucnost farní zahrady je v našich rukou

Dopis pro farníky (nejen) z Rokytnice

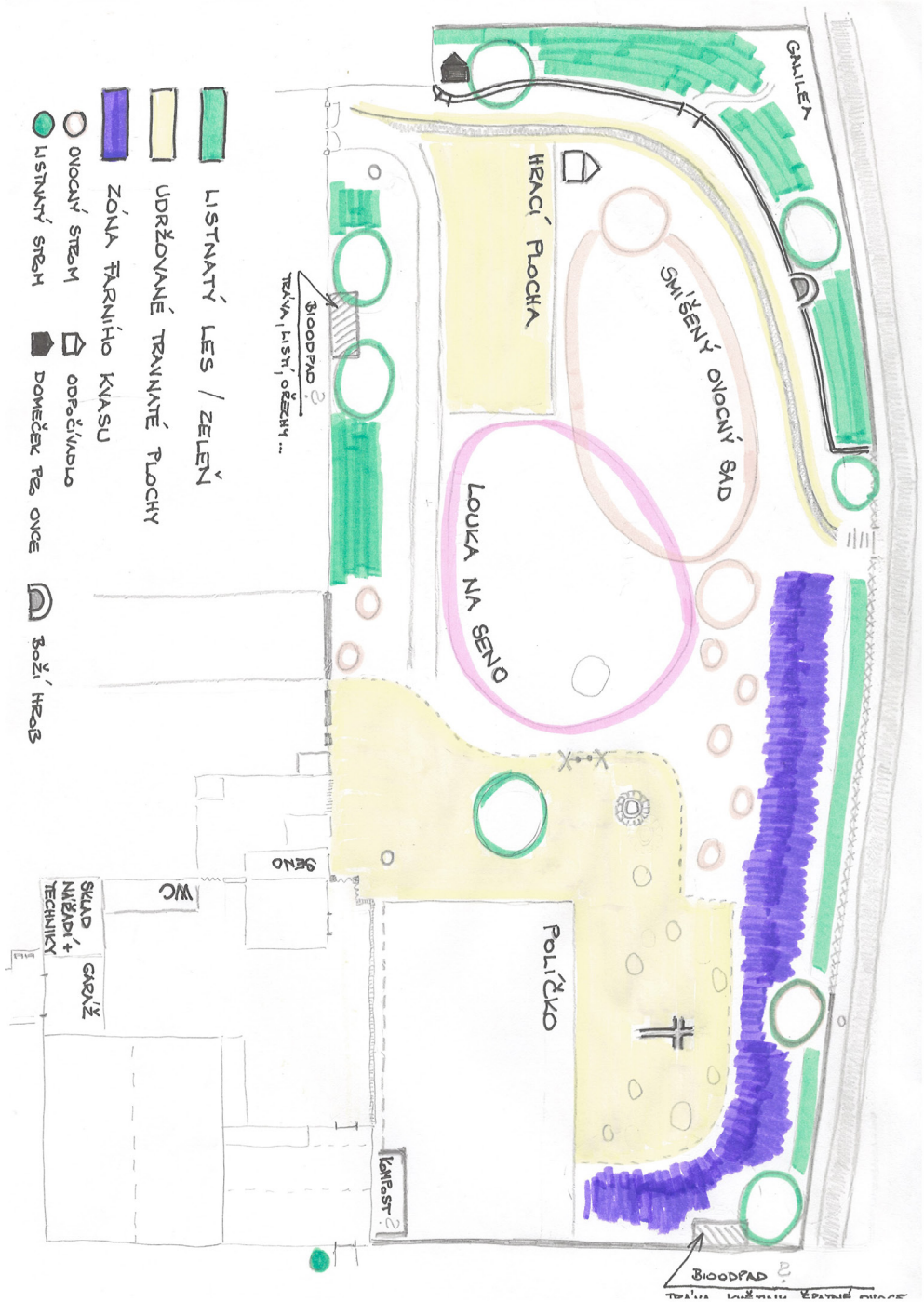
Vážení přátelé farníci, jistě mnozí z vás zaznamenali, že na naší zahradě u fary v Rokytnici se v posledních dvou letech odehrálo vícero změn (viz čtení na pokračování s názvem „Novinky z farního dvora“). Aktuálně uvažujeme o tom, že by se tomuto prostoru dala vtisknout jednotná tvář a hlubší duchovní idea. Koncept jsme nazvali „Ježíšova zahrada“. Hlavní myšlenka je inspirována životem Ježíše Krista, protože řada událostí spojených s jeho působením na tomto světě proběhla v přírodě. V zahradě již máme umístěn kříž, k němu by byl časem dobudován Boží hrob, situovala by se vyvýšená „Galilea“ (místo Ježíšova kázání i nanebevstoupení) nebo symbolická betlémská stáj. I když by zahrada získala tento duchovní rozměr, nepřišla by o hospodářské a komunitní využití. V současné době například s vědomím farní ekonomické rady probíhá kácení stromů, které již nejsou perspektivní, aby mohl být v zahradě obnoven smíšený ovocný sad a do budoucna usnadněno získávání kvalitního ovoce na pálení slivovice. Návrh celkové koncepce, o kterém bychom se s vámi chtěli poradit, počítá s otevřením zahrady veřejnosti, zachováním přírodní louky pro sušení sena, vybudováním ohrady pro domácí chov oveček a s údržbou části travnaté plochy využívané jako herní prostor s odpočívadlem (viz náčrt níže).

Jedná se o návrh, o kterém by se mělo ve farnosti diskutovat, měl by být podroben konstruktivní kritice a měli bychom se na něm alespoň rámcově shodnout. Každý, kdo by se k němu chtěl vyjádřit, může využít vložený odpovědní lístek nebo napsat o. Tomášovi email na adresu:

klic.tomas@ado.cz. Očekáváme, že o konečné podobě farní zahrady proběhne brzy veřejné projednání. Část revitalizace zahrady, spočívající ve výsadbě nových stromů, by se dala financovat z Národního programu Životního prostředí (Výzva č. 4/2021: Výsadba stromů – individuální projekty), který je součástí projektu na výsadbu 10 milionů stromů v ČR (www.sazimebudoucnost.cz). Tuto možnost jsme již předběžně konzultovali se zahradní architektkou, která by se ujala přípravy projektu a plánu výsadby nových stromů. Celková výše dotace by byla 150.000 Kč až 250.000 Kč a pokryla by veškeré náklady na projekt a nákup ovocných a okrasných stromů (minimálně 30 ks) plus vybudování opor a závlahy. K získání této dotace je však nutné **splnění dvou základních podmínek: 1. zahrada by musela být přístupná veřejnosti a 2. výsadbu stromů bychom museli realizovat svépomocí**. Je tedy jasné, že k vytvoření „Ježíšovy zahrady“ a k výsadbě nových stromů bude nutná podpora širšího okruhu pomocníků nejen z Rokytnice. Proto vás s otcem Tomášem žádáme o sdělení, zda tento náš společný záměr podporujete, či nikoli, případně jak to na vás celé působí. Prosíme, přistupujte k vyplnění anketního lístku zodpovědně.

V církvi nejsme příliš zvyklí na to, že by řádoví farníci mohli přímo ovlivnit využití jejího majetku. Koncept sice už našel základní podporu jak u farní ekonomické rady, tak u Spolku přátel farní zahrady, ale bez aktivního zapojení širšího společenství nebudeme schopni tuto myšlenku sami zrealizovat. Budoucnost farní zahrady tak skutečně leží v našich rukou.

organizační tým

Vrtule ořechová

Na farní zahradě v Rokytnici se vyskytuje vrtule ořechová (*rhagoletis complet*), pocházející ze Severní Ameriky. K nám se dostala při přepravě zboží, její výskyt se v Česku potvrdil v roce 2017. Vrtule ořechová plodí jednu generaci za rok. Dospělí jedinci létají od června do října, samičky kladou vajíčka pod zelenou slupku nevyvinutých ořechů asi po dvaceti. Po týdnu se líhnou larvy, projdou třemi stádií, dorostou do 1 cm, v přední části jsou bělavé a později spíše žluté. Potom plod opustí, spadnou do půdy pod strom, kde se zahrabou, zakuklí a přezimují. Další jaro vylézají dospěláci.

Napadené ořechy bývají zakrslé, předčasně opadávají. Místa napadená vrtulí napadnou bakterie (oplodí zčerná), které proniknou do ořechů a způsobí plíseň. Ošetřit napadené stromy můžeme pomocí žlutých lepových desek. Ty se mohou rozvěsit na vnější stranu koruny stromu rohy k sobě, což má o něco větší účinnost než deska pověšená vertikálně. Počet musí být přiměřený velikosti stromu, čím více, tím lépe. Také je možné natřít lepem žluté láhve nebo kelímky. Lep se musí obnovovat, pokud přestane lepit. Při prvotním napadení stačí otrhání, sběr postižených plodů a jejich likvidace. Na podzim je vhodné do půdy pod strom aplikovat dusíkaté vápno nebo prostor pod stromem až do jara zakrýt, aby se napřesrok nedostaly vrtule na strom. Spadané a napadené plody

i listů je nutné spálit nebo hodně hluboko zakopat, aby se dospělí jedinci nedostali na povrch půdy. Půdu pod stromy je třeba rozrušit rytím.

Ochrana ořešáků proti vrtuli ořechové je obtížná, jedná se o běh na dlouhou trať. Při boji s vrtulí je třeba vydržet, neztrácet trpělivost a nekácet ani při 100% napadení ořechů. Do několika let se napadení o něco sníží. Je velká pravděpodobnost, že bude k dispozici účinná ochrana i pro stromy na zahrádkách. Chtěla bych tímto požádat dobrovolníky ke spolupráci na její likvidaci.

Anička Smětalová, Rokytnice

Ze zpravědi nemusíš mít strach

Muž odmítl pozvání Jana Maria Vianneye, aby se vyzpovídal, s tímto odůvodněním: „Spáchal jsem příliš mnoho zlého, Bůh mi to nemůže odpustit.“ Na to mu farář Arský odpověděl:

„To je velké rouhání. Tím kladete hranice Božimu milosrdenství, které žádné nemá, protože je nekonečné. Nic tak Boha neuráží, jako když někdo nevěří v Jeho milosrdenství.“

Farní hospodaření v roce 2021

Č.ú.: 1057228/0300 (Rokytnice), 1057244/0300 (Brodek), 1057252/0300 (Citov)

Na straně příjmů je po mírném poklesu v prvním covidovém roce dobrou zprávou loňský návrat sbírek celé naší farní rodiny na úroveň z let 2018-2019. Přestože pravidelných účastníků nedělních bohoslužeb z různých důvodů viditelně ubylo, mají aktivní věřící zájem na zachování ekonomické životaschopnosti své církevní obce a jsou tedy častěji ochotni sáhnout v kostele hlouběji do kapsy. Významnou měrou se na zmíněné pozitivní bilanci podílejí také bratři a sestry, kteří přinášejí do sakristie velkorosý dar za mši svatou slavenou na jejich úmysly. Dokud totiž nebude rozhodnuto jinak, putují u nás i tyto finanční prostředky – obvykle pou-

žívané na kněžskou dopravu – do kostelního sbírkového košíčku. V neposlední řadě si velkou pochvalu zaslouží farníci, kteří nám do sbírky posílají peníze, i když jim zdravotní nebo jiné překážky momentálně nedovolují přijít na mši svatou. Za tím účelem je možné kdykoli využít čísla farních účtů uvedená v záhlaví tohoto článku. **Někteří z vás mají dokonce kvůli darům pro kostel zřízený trvalý příkaz v bance, což u lidí výdělečně činných umožňuje žádat po státu v následujícím roce slevu na dani z příjmu až do výše 15 % z daňového základu. Totéž platí pro jednorázové dary v hotovosti. Potřebné potvrzení vystavujeme automaticky.**

Tabulka příjmů – celá farní rodina

Příjmy	Rokytnice	Brodek	Citov
Nájemné	203 131	60 498	48 336
Prodej majetku a další daňové příjmy	30 953	4 097	0
Sbírky	256 157	194 418	168 236
Církevní úkony	36 100	12 000	16 500
Dary fyzických a právnických osob	254 581	74 295	28 661
Úroky z vedení účtu	1	1	6
Příspěvek z diecéze	0	0	0
Jiné příspěvky a dotace	50 000	100 000	0
Náhrady škod	1 302	0	0
Přijaté půjčky a úhrada dluhů	0	0	0
Ostatní příjmy	9 397	303	3 782
Celkem	841 621 Kč	445 612 Kč	265 521 Kč

Pokud se jedná o příjmy z darů fyzických a právnických osob, je třeba jejich navýšení v roce 2021 uvést do souvislosti s konáním řady benefičních aktivit, které se významně promítly do charitativních výdajů naší farní rodiny. Konkrétně se jednalo o naše zapojení do pomoci jižní Moravě po červnovém tornádu, dary na Zvony smíření pro Přerov, misijní

štrůdlování, pandemickou Tříkrálovou sbírku bez koledníků, postní almužnu určenou na přímou pomoc rodinám v nouzi apod. Tato chvályhodná dobročinnost se týkala návštěvníků všech tří kostelů, přičemž některé ze zmiňovaných darů byly z našich obcí odeslány příjemcům jednou společnou platbou přes bankovní účet v Rokytnici. Čistě brodeckou

charitativní aktivitou je prozatím dlouholetá podpora sirotka Samuela ze Rwandy. Děkuji věřícím, kteří sami od sebe přispívají na školní docházku dítěte adoptovaného farností do dřevěné kasičky u bočního vchodu do kostela. V neposlední řadě **jsem si vědom také finanční podpory kostela, která se v účetnictví vůbec neobjevuje, protože se týká vašich darů na celoroční květinovou výzdobu. Bratři a sestry, prosím, zajímejte se u pověřených osob, zda v tomto ohledu můžete své farnosti nějak pomoci. Nemusí jít vždycky o peníze. Stejně důležité přece bývá i ochotné darování květin z vlastní zahrádky.**

V roce 2021 nedošlo k čerpání jiných než provozních dotací ze strany obecních úřadů – 50.000,- Kč (Rokytnice) a 100.000,- Kč (Brodek), kterým tímto děkujeme za pravidelnou podporu naší činnosti. Příspěvky na opravy ze strany diecéze u nás od roku 2016 činily celkem 600.000,- Kč. Polovina z této částky připadá do Rokytnice, 170.000,- Kč do Brodku a 130.000,- Kč do Citova. Jak ale můžete vidět v aktuální tabulce, budeme si bohužel muset zvyknout, že tento zdroj příjmů je už dnes vzhledem k náročnosti ekonomické odluky církve od státního rozpočtu prakticky

vyčerpaný. Do budoucna se dá naopak **očekávat, že se pomyslné kyvadlo vnitrocírkevní solidarity zhoupne na druhou stranu, takže se všechny živé farnosti budou učit hradit ze svého rozpočtu nejen tradiční účelové sbírky na společné aktivity diecéze, nýbrž i část běžných mzdových nákladů na církevní zaměstnance v děkanátu.** Nebudou to jednoduché časy. Proto mi dovoluňte připomenout ještě jeden možný způsob hmotné podpory života a poslání církve, který se od nepaměti uskutečňuje prostřednictvím závětí. Kdo z vás by chtěl a mohl časem odkázat konkrétní farnosti nějakou nemovitost nebo část svých úspor – aniž by tím ohrozil zabezpečení vlastních dětí – posílí dlouhodobou ekonomickou základnu církevního společenství, a získá si tak trvalé zásluhy pro věčnost. Zároveň se ukazuje **naléhavá potřeba alespoň část církevního majetku moudře a efektivně investovat, abychom v budoucnu nebyli závislí pouze na kostelních sbírkách a darech. To však určitě není a nebude práce vhodná pro kněze, nýbrž pro aktivní laiky nadané zkušenostmi z oblasti světského podnikání. Prosím vás, bratři a sestry, v duchu synodalita, věnujte církvi svůj čas a nápady.**

Tabulka výdajů – celá farní rodina

VÝDAJE	Rokytnice	Brodek	Citov
Zaměstnanci (včetně mzdového fondu AO)	65 729	0	14 153
Bohoslužebné výdaje	7 173	15 690	6 280
Režijní výdaje	171 553	98 814	48 124
Opravy majetku	70 772	152 500	117 907
Odeslané sbírky a příspěvky diecézi	33 070	25 617	25 526
Dary a charitativní výdaje	98 085	27 501	18 057
Daně	6 909	1 291	4 438
Nákup majetku	120 791	10 035	0
Poskytnuté půjčky a úhrada dluhů	200 000	0	0
Ostatní výdaje (děkanát)	2 200	2 150	2 150
CELKEM	776 282 Kč	333 598 Kč	236 634 Kč

Souhrnné výsledky Rokytnice

Na straně výdajové byla ve farnosti Rokytnice dočasně utlumena stavební činnost kvůli splácení dluhu vůči obci (200.000,- Kč). Rok 2021 zde proto přinesl pouze zahradnické práce při budování skalky před farním domem (25.950,- Kč), ladění varhan (12.000,- Kč) a první etapu opravy osvětlení v kostele (57.470,- Kč). Mezi významné investice jistě patří téměř stotisícová záloha na uzavřenou dubovou zpovědnici. Vedle zpovědnice zahrnuje položka nákup farního majetku už jen pračku (7.988,- Kč) a křovinořez (16.003,- Kč). Režijní výdaje obsahují zejména cenu elektřiny v kostele (33.013,- Kč) a na faře (48.222,- Kč) – částečně hrazenou na základě nájemní smlouvy s farářem, dále pak náklady na povinné revize, katechezi, provoz EZS, projekt Farní mušle, tisk Kaštánku (10.177,- Kč), zvelebování farní zahrady a zvýšenou pastorační aktivitu (zejména první ročník zahradní slavnosti u cimbálu). Velmi nízké zůstávají výdaje na provoz farní kanceláře. Nejdražší položku – totiž nákup tonerů do tiskárny – se snažíme řešit sponzorsky. Meziroční závazky ve výši 20.772,- Kč (viz souhrnné výsledky hospodaření) se týkají

smluvené spoluúčasti farnosti Rokytnice na ceně projektové dokumentace k připravovanému restaurování a budoucímu přesunu památkově chráněných náhrobků pánů z Ludanic do interiéru kostela sv. Jakuba. V roce 2022 počítá schválený rozpočet na kostele s opravou popraskaných okapů a dokončením modernizace vnitřního osvětlení, s doplněním nábytku na faře pro službu veřejnosti (knihovna a věšáková stěna), nákupem a bezpečným uskladněním výkonnější sekačky na trávu nebo s údržbou farní zahrady zahrnující přípravu na první kolo výsadby nových ovocných stromů. K doplacení slíbené zpovědnice nám v tuto chvíli chybí už „jen“ částka 36.700,- Kč. Všem dosavadním i budoucím dárcům ať Pán odplatí svou štedrostí!

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti (v Kč)	
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	76 341
Počáteční stav závazků	200 000
Počáteční stav pohledávek	0
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2021	65 339
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	141 680
Konečný stav závazků	20 772
Konečný stav pohledávek	0

Souhrnné výsledky Brodek u Přerova

Farnost Brodek u Přerova úspěšně dokončila náročnou demolici na farním dvoře (152.500,- Kč) a do žádných jiných oprav se už pak před koncem roku 2021 nepustila. Výjimkou bylo svépomocné uzavření šachty s čerpadlem vedle studny, což pozitivně otestovalo akceschopnost nově jmenované ekonomické rady. Poněkud vyšší bohoslužebné výdaje v mezifarním srovnání zapříčinil nákup zpěvníků a dalších praktických potřeb pro schůli. Nákup farního majetku zahrnuje dva stoly do kostela (3.594,- Kč), sekačku na trávu (5.790,- Kč) a lustr do

farního bytu (651,- Kč). Od března bydlí na faře se dvěma dětmi za symbolický nájem paní Kateřina Pavličková. Abychom časem mohli pronájem bydlení na faře upravit na cenu v místě obvyklou, bude nutné nejprve provést radikální rekonstrukci budovy. Režijní výdaje nám v dlouhodobém srovnání výrazně klesly kvůli omezení pastoračních aktivit způsobeného koronavirem (chyběl společný cyklovýlet, poznávací zájezd, výlet dětí z náboženství i farní pout' na Svatý Hostýn). Vedle rostoucí ceny elektřiny v kostele (37.283,- Kč), zahrnuly loňské režie

vodné a stočné (10.302,- Kč) – částečně hrazené nájemkyní, náklady na katechezi, povinné revize, provoz EZS, tisk Kaštánku (10.969,- Kč) a některé pastorační akce (zejména hodovou ochutnávku mešního vína a lukostřelecké odpoledne). Díky topení dřevem činila roční spotřeba elektřiny ve farní klubovně pouze 1.365,- Kč. V roce 2022 počítá schválený rozpočet se 100% návratem obvyklé pastorační aktivity, s vytvořením zpovědní místnosti v kostele sv. Jana Křtitele, opravou komínové hlavy na faře, postavením nové zdi oddělující farní dvůr od sousedů, s revitalizací prostranství pod zbořeným dvorním traktem a sanací odhaleného zdiva z vepřovic na farní budově. Režijní výdaje se nově navýší také kvůli vyhlášece o likvidaci

odpadu. Největší položkou bude ale pravděpodobně projektová dokumentace k plánovaným stavebním úpravám obytné části farního domu. Svěpomocí budeme letos usilovat o dokončení brány v zahradě, přípravu dřeva na zimu a opravu průjezdu. Prosíme, zachevejte nám přízeň a zajímejte se, co je nového!

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti (v Kč)	
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	165 998
Počáteční stav závazků	0
Počáteční stav pohledávek	0
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2021	112 013
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	278 012
Konečný stav závazků	0
Konečný stav pohledávek	0

Souhrnné výsledky Citov

Farnost Citov pokročila v dlouhodobé rekonstrukci kostela sv. Jiří, když v létě nechala opravit vnitřní omítky v sakristii a předsíni (46.136,- Kč), sanovala částečně propadlý strop na oratoři sádkartonovým podhledem (33.360,- Kč) a během adventu dotáhla aspoň vymalování sakristie a její nastěhování (3.225,- Kč). Oprava plynového zařízení pro ohřev teplé vody ve farním bytě si vyžádala 24.483,- Kč. Režijní výdaje jsou v této církevní obci ve srovnání s ostatními farnostmi na nízké úrovni. Vedle elektřiny v kostele (17.398,- Kč) stojí za řeč už jen tisk Kaštánku (11.278,- Kč) a povinné revize (11.629,- Kč). Nákup majetku se tentokrát nekonal. Farní zaměstnanci: Zatímco farnost Rokytnice hradila v roce 2021 pravidelnou mzdu pro společnou paní katechetku, která učí týdně dvě hodiny náboženství na druhém stupni, zafinancovala farnost Citov ze svých úspor na očekávaných odvodech brigádnickou odměnu pro společného údržbáře zaneřádaných objektů a krotitele „zdivočelých“ stromů na

farních zahradách. V roce 2022 se oba tyto pracovní úvazky rozpočtově potkají v Rokytnici.

Ke dni 1. října byla uzavřena nová pachtovní smlouva s Ing. Dominikem Jurečkou na farní pole v Císařově (7.478 m²). Cena pachtu za poslední čtvrtletí roku je dle nové smlouvy splatná teprve v lednu 2022, a proto figuruje na účetní uzávěrce mezi pohledávkami. Meziročním závazkem je pro nás naopak platba, která přišla na účet farnosti omylem dne 17. 8. 2021 a zatím se o ni nikdo nepřihlásil. Na základě jednomyslného rozhodnutí ekonomické rady budou tyto peníze vráceny zpět

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti (v Kč)	
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	808 551
Počáteční stav závazků	0
Počáteční stav pohledávek	0
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2021	28 887
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	837 438
Konečný stav závazků	3 782
Konečný stav pohledávek	1093

z naší iniciativy, neboť je psáno: „Jak chcete, aby druzí dělali vám, tak dělejte vy jim.“ V roce 2022 počítá schválený rozpočet citovské farnosti s dokončením zednických prací v interiéru kostela včetně rozvodů elektřiny pod kůrem a s pořízením nových dřevěných dveří do bývalé zimní kaple. Bude-li to možné, rádi bychom také vyměnili „houpací“ dřevěné stupně u hlavního oltáře za nové, opravili schodiště na kůr, obnovili misijní

kříž a podpořili opravu kněžských hrobů. Jakmile se rozjaří, měli bychom co nejdříve zlikvidovat zchátralou zeď u potoka na konci farní zahrady a na jejím místě postavit nový plot. Dá-li Pán, bude se nám to hodit v neděli 12. června k uspořádání společného oběda farníků pod širým nebem. Těšte se!

*Jménem farních ekonomických rad
zpracoval otec Tomáš*

Tříkrálová sbírka v Rokytnici

V sobotu 7. ledna 2022 proběhla v Rokytnici TRÍKRÁLOVÁ SBÍRKA.

Po loňské přestávce letos opět vyrazili koledníci s kasičkami, v pláštích a s korunami na hlavách, aby mohli přinášet do domů Boží požehnání. V Rokytnici chodilo sedm skupinek. Kromě toho byly ještě kasičky v obchodech a na obecním úřadě. Zázemí pro koledníky a vedoucí bylo s laskavým svolením Otce Tomáše na faře. Na výchozí stanoviště se již tradičně jelo hasičským autem. I když bylo zataženo a větrno, v Rokytnici vládla radostná atmosféra ze vzájemného obdarovávání. Po návratu na faru přišel vhod horký čaj a malé občerstvení. Po oficiálním ukončení tříkrálové sbírky ukázal součet všech kasiček rekordní štedrost občanů Rokytnice: 45 856,- Kč. Podobně tomu

bylo i v ostatních obcích naší farnosti: Brodek u Přerova 44 913,- Kč (z toho Luková 6 737,- Kč), Citov 18 884,- Kč, Císařov 16 257,- Kč. Tento výtěžek z tříkrálové sbírky je určen pro Charitu Přerov, která ji využije na přímou pomoc lidem a rodinám v nouzi a na pořízení kompenzačních pomůcek pro domácí a hospicovou péči.

*K + M + B + 2022
Hana Calábková, Rokytnice*

K + M + B 2022

Svátek Zjevení Páně, lidově „Tři králů“, vždy doprovázely lidové zvyky. Na křesťanském východě se světi křestní voda a žehnají se řeky. Ve střední Evropě je zvykem žehnání domů, při němž se na dveře píšou křídou písmena C + M + B s letopočtem. V česku K + M + B. Víte, co to znamená?

Nejsou to jen začáteční písmena jmen „Tři

králů“, Kašpara, Melichara a Baltazara, jak se traduje. Je to zkratka latinského Christus mansionem benedicat, což v překladu znamená, ať Kristus žehná tomuto domu. Trojí znamení kříže je na dveřích tohoto domu jako pečeť. V křesťanství je požehnání v první řadě oslavou a chválou Boží, uznání jeho tvůrčí moci. Z tohoto postoje vyplývá prosba o jeho pomoc.

Postní almužna na pomoc křesťanům v Izraeli

Finanční sbírku na podporu křesťanů žijících v Jeruzalémě konal ve svých komunitách na území Řecka už svatý apoštol Pavel (2 Kor 9, 6-8). Jeho jmenovec v čele církve – svatý Pavel VI. – rozhodl v roce 1974 o každoročním konání podobné sbírky na Svatou zemi. Díky prostředkům, darovaným kolem Velikonoc skrze štědré ruce katolíků po celém světě, se už desítky let daří v Izraeli podporovat různé pastorační, vzdělávací a lékařské aktivity církve a čelit nejnaléhavějším sociálním situacím.

Před loňskou sbírkou na Svatou zemi načrtnul v dopise kardinál Leonardo Sandri, prefekt Kongregace pro východní církve, aktuální obraz pustých ulic Jeruzaléma a dalších svatých míst, ve kterých se kvůli koronaviru naprosto zastavil poutnický a turistický ruch. **Důsledkem toho mnoho místních křesťanů přišlo o práci a prakticky nemá z čeho živit své rodiny.** Kardinál Sandri vyjádřil naději, že utrpení našich bratří a sester najde velkorysou odpověď u mnoha milosrdných Samaritánů a zdůraznil: „Bez naší pomocné ruky bude situace křesťanů v Izraeli ještě horší a stále obtížněji budou vzdorovat pokušení emigrace z Blízkého východu.“

Naše farní rodina v Rokytnici, Brodku u Přerova a Citově reagovala na tuto výzvu při nedělní sbírce ze dne 28. března 2021 celkovou částkou 8.790,- Kč. Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost! **Protože obnova normálního poutnického ruchu bude jistě běh na dlouhou trať, rádi bychom letos na pomoc křesťanům ve Svaté zemi mysleli po celý půst.** Postní almužna 2022 nebude v naší farnosti použita na žádné jiné účely. Všechny farníky, kteří se chtějí zapojit, snažně prosím, ať si vezmou z kostela domů skládací papírovou pokladničku s logem Charity a **plody své postní dobročinnosti doprovázejí modlitbou za lidi, kteří byli nebo budou kdekoli na světě připraveni o bezpečný domov a zdroje obživy, na nichž jsou závislí.**

Pokladničky s almužnou přineseme k oltáři, jak je zvykem, spolu s obětními dary při slavení Eucharistie na Květnou neděli. Všichni, kdo si tuto výzvu vezmou k srdci, se – dle slov pana kardinála Sandriho – mohou těšit z hojného požehnání od Boha i z velkého uznání Svatého otce Františka.

otec Tomáš

Radost i smutek v Rokytnici

O tom, že před mnoha lety v 18. století byli lidé zbožnější a chodilo do kostela nesrovnatelně více věřících, svědčí i stručné události zapsané v kronice obce.

V roce 1764 ve dnech 27. - 30. června byla v rokytnickém kostele velká slavnost. Do Rokytnice přijel olomoucký biskup Maxmilián Hamilton. Na hranicích farnosti biskupa očekávalo banderium (procesí) a za hřmění hmoždířů ho doprovázelo až k zámku, kde vizitátora očekával a přivítal P. Václav Kraus, rektor olomoucké koleje i olomoucké univerzity. Dne 28. června měl biskup Hamilton mši v zámecké kapli. Toho dne dopoledne bylo v rokytnickém kostele biřmováno 676 biřmovanců a odpoledne dalších 144 věřících. Dne 29. června vstoupil biskup s kněžími do rokytnického kostela, aby tam celeburoval a udělil biřmování 1345 osobám a odpoledne dalším 549 věřícím. Dne 30. června proběhla audience u biskupa, kde bylo přijato několik kněží a přerovský děkan. V průvodu kněžstva se odebral biskup zpět do kostela, kde sloužil mši svatou a biřmoval ještě 264 osob. Celkem bylo biřmováno 2978 věřících.

Dodnes se přesně neví, proč se slavnost konala v Rokytnici, a ne v Přerově. Snad kvůli jezuitům. Jisté však je, že toho času patřil rokytnický kostel k nejkrásnějším kostelům nejen v přerovském děkanátu, ale i v širokém okolí. Tak je tomu dodnes. Je velice smutné, že takovou krásu stihla ještě téhož roku těžká rána v podobě požáru, který ve vsi vypukl a zničil téměř celou vesnici, zámek a poničil kostel. Obnova byla obtížná. Na kostele prohořela střecha i věž, zvony prorazily klen-

bu, shořely obrazy a oltáře, zůstal reliéf svatého Jakuba staršího z 15. století. Byl vyňat z prostoru nad hlavním oltářem a zazděn do vnější severní zdi. Asi o 200 let později jej dal P. Jan Machálek, rokytnický farář, jako vzácnou památku vsadit do vnitřní stěny kostela blízko hlavního oltáře. Ohořelý kostel dali jezuité do pořádku, aby bylo možné sloužit bohoslužby. Byl obnoven v roce 1769. K další důkladné opravě ze strany jezuitů nedošlo, protože v roce 1773 byl jejich řád zrušen. O dalších historických událostech někdy přišťe.

*Z obecní kroniky vybrala
Jarmila Ulehlová, Rokytnice*

Foto: Marek Matějček

Budme už konečně doopravdy církví!

Synodalita jako strach nahánějící riziko a zároveň jako jedinečná šance

Prof. Ctirad Václav Pospíšil

Přednáší systematickou teologii na TF JU, KTF a HTF UK. Kněžské svěcení přijal tajně r. 1987 a je knězem Arcidiecéze pražské.

Ten, kdo zná alespoň trochu dějiny církve, ví velmi dobře, že **každý koncil s sebou nese velké riziko napětí, sporů, ba rozdělení církevního společenství**. Nu a synodální proces není vlastně nic jiného než takový místní, partikulární koncil. Do synodního dění tudíž není radno vstupovat naivně, bezstarostně a také bez náležitě opatrnosti. Jsme na takový úkol opravdu zralí? A co s lidmi s do jisté míry nevyrovnanou osobností? Co s těmi, kteří se věčně prosazují,

ukazují, míří k moci nad druhými? Co s věčnými nespokojenci, ba pomlouvači a členy různých svým způsobem nátlakových skupin? Co s těmi členy hnutí a řeholních společností, kteří se domnívají, že jsou jakýmiś nadkřesťany a mají patent na řešení všech problémů? Co s těmi, kteří by se rádi vrátili do středověku, nebo alespoň do potridentského raného novověku? Co s těmi, kteří by zase chtěli už teď a naráz žít v roce dva tisíce pět set? Co s těmi, kdo se klanějí modlám soudobých rafinovaných ideologií? Co s těmi, kdo se jen pasivně tak říkají vezou a rozhodně si nemíní pálit prsty? Odstředivých sil v naší místní církvi je opravdu znepokojivě mnoho. Může z této změti propojované více méně jen navenek institučně a snad ještě také ne zcela adekvátně přijímaným obsahem víry vyrašit výhonek obrozené církve v pravém slova smyslu?

Synodní dění je čas milosti
a zároveň také momentem krize,
okamžikem třibení duchů.

Nejzásadnější problém tkví v duchovním naladění účastníků, respektive v jejich ochotě k proměně myslí, tedy k obrácení. Kdo přistupuje k synodnímu jednání se záměrem prosazovat své osobní, případně skupinové mínění, vnáší do církevního prostředí cizího ducha, rušivého ducha, nebezpečného ducha potenciálního rozladění, ba rozdělení. Synodní dění je tudíž čas milosti a zároveň také momentem krize, okamžikem třibení duchů, narážením na ducha světa, který bohužel proniká do laiků, duchovních, řeholních společností, ba dokonce někdy i do těch, kdo církev vedou. Bylo by ale zásadně v rozporu s duchem synodality ukazovat prstem na druhé, protože v této věci pomůže

pouze a výlučně ostře zpytavý pohled do vlastního srdce. Synodní proces je tudíž také výzvou ke kající vnitřní očištění a šanci pro nefalšované obrození v Duchu svatém. A naše rozhodnutí, zda touto cestou vnitřní proměny vykročit, nebo ne, je sice svobodné, ale rozhodně nikoli bez opravdu závažných následků, které lze vyjádřit následující otázkou: Chcete, aby naše místní církve v Čechách a na Moravě důstojně pokračovala i v příštích generacích, anebo ne? Nu a pravá svoboda znamená poznat vznešené a náročné dobro, chtít ho a cele se pro něj nasadit. Nechtít opravdové a vznešené dobro znamená rezignaci na opravdovou svobodu, která se tudíž v krizových okamžicích jeví jako

poznaná nevyhnutelnost, jako situační milost, jako apel proroka volajícího na poušti: Připravte cestu Páně!(srov. Mt 3,3)

Přimlouval bych se moc za to, **aby se před každým synodním jednáním četl text Flp 2,5– 11, případně Kol 3,12–17** a aby těmto slovům Písma každý z nás naslouchal velmi pozorně, či spíše sebezpytně. Synoda není o mně samotném, nýbrž o prožitku tajemství církve jako společenství, k němuž skrze někoho z jeho středu promlouvá Duch svatý. Ten, kdo Mu nechce otevřít svou mysl, kdo není ochoten slyšet, jak tento Duch promlouvá z jeho bratra nebo sestry, by měl jednání opustit, protože je

jako muzikant, který nezvládá svou partituru a vážně ohrožuje, narušuje a v posledním důsledku dokonce ničí výkon celého orchestru. Odpovídající autorita by podle mého soudu měla takové lidi napomínat, nedávat či odebrat jim slovo stejně jako dirigent má právo vykázat z orchestru toho, kdo příslušný hudební výkon svou nedisciplinovaností maří. Možná je v dané souvislosti vhodné připomenout podobenství o svatebním šatě (srov. Mt 22,11–14). A nebylo by na místě začínat synodní proces komunitní kající bohoslužbou spatou s nabídkou svátosti pokání? Ve hře je toho opravdu hodně a synodní jednání určitě není schůzí nějakého spolku!

Synoda není o mně samotném,
nýbrž o prožitku tajemství církve jako společenství,
k němuž skrze někoho z jeho středu promlouvá Duch svatý.

Při synodním jednání nejde na prvním místě o dosažení nějakých výsledků, nýbrž především o prožitek autentického křesťanského společenství v jeho plné dynamice. Pracujeme-li na něčem, pak tím nejdůležitějším výsledkem snažení je vždy a bez výjimky pře-

devším naše zrání, náš růst, a to nikoli pouze jako jednotlivých osob, nýbrž jako skutečného společenství. Nejde tu tolik o Já, Ty, ale především o zakoušení mysteriálního My. Ano, i ony vnější výsledky mají svou cenu a něco přinášejí, nejsou ale tím absolutně nejdůležitějším.

Církev není podnik,
který by musel produkovat,
nýbrž sloup a opora pravdy.

Kdo by nad vyřčeným nevěřicně pokyvoval hlavou, pak necht' si vzpomene na Ježíšův životní příběh, který lidsky měreno končí křachem. Nepodařilo se mu přesvědčit špičky vlastního národa a získat většinu jeho členů za učedníky, a přece právě v tomto neúspěchu jednak vychází najevo, kým Ježíš skutečně je, jednak se otevírají nevyčerpatelná zřídla naší spásy. Církev není podnik, který by musel produkovat, nýbrž sloup a opora pravdy, společenství lidí zakoušejících vítěznou moc Boha Otce, Syna a Ducha svatého v reál-

ných dějinách člověčenstva i našeho národa. Z toho všeho dále vyplývá, že **naše vlastní vzájemná sebe-evangelizace, a o tu jde na prvním místě, se nemůže odehrávat neevangelijním způsobem.** Je tudíž nutno respektovat dvě základní pravidla: 1. dobrý cíl nemůže posvěcovat nemravné prostředky; 2. musím s druhým jednat tak, jak si přeji, aby on jednal se mnou, pochopitelně mu také nesmím dělat to, co nechci, aby on dělal mně. Uvědomme si, že svoboda a důstojnost toho druhého jsou i mojí svobodou a důstojností. Nerespektování

druhého nejenže degraduje jeho, ale zároveň ohrožuje také mne samotného. Nikdo totiž nemůže svou svobodu a důstojnost prožívat naplno jinak než ve společenství, které tuto svobodu a důstojnost plně cítí. Kdo synodní dění zamění za pozemské politikaření, za pouhé potvrzení předem stanovených výstupů, ten zabraňuje působení Božího Ducha a mrzačí církve, která pak není dost dobře věrohodná dovnitř a už vůbec ne navenek.

Dále je nutno mít na paměti kompetenční pole synodního jednání, které se určitě nevztahuje na oblast pokladu víry a jeho jednotlivých pravd. V pravomoci synodního jednání také není debata

o mravních principech našeho života. Synoda například nemůže rozhodovat o tom, co nejvyšší magisterium v souladu s Písmem a Apoštolskou tradicí stanovilo v oblasti žehnutí různým soužitím. **Naším vlastním úkolem je zabývat se duchovním životem a praktickými otázkami pastorační, evangelizační, existence církve v tomto světě, a to konkrétně v prostředí naší země, kultury, místa, kde žijeme.** Věřící by se měli proměnit z konzumentů pastorační v aktivní bratry a sestry, kteří se snaží přispívat dle svých možností společnému dobru církve, potažmo celé společnosti, protože její dobro je i naším dobrem.

Věřící by se měli proměnit z konzumentů pastorační v aktivní bratry a sestry, kteří se snaží přispívat dle svých možností společnému dobru církve, potažmo celé společnosti, protože její dobro je i naším dobrem.

Synodalita je trvalý rozměr církve, který musíme probudit především každý sám v sobě. Nelze si představovat, že okamžitě přejdeme do docela nového a mnohem kvalitnějšího stadia existence Božího lidu. Bude to dlouhá a nikoli bezbolestná pouť vnitřního i komunitního zrání a dospívání. Pokud ale touto cestou nevyjdeme sami ze sebe, církve se nebude moci obrozovat, omlazovat, rozkvétat. Nevykročíme-li zmíněným směrem, bude hrozit stav, který by se dal definovat jako skomírání, ba umírání církve. A nejsme to my, kdo by měl církve zachraňovat, protože v synodním procesu jde především o otevření mysli a srdcí vanutí Božího Ducha. Vždyť On je hlubinným životem Kristova těla – církve. Pokud tuto nezdolnou Sílu nepustíme do našich společenství mnohem více než doposud, hrozí tělu postupné odumírání.

Synodalita není jediným principem existence Kristova těla, jehož jsme údy, neboť jednota v rozličnosti musí být garantována biskupem, jenž stojí v čele partikulární církve jako

reprezentant a zpřítomňovatel vzkříšeného Pána. Mezi biskupy, jako představiteli jednotlivých partikulárních církví, pak stejnou roli hraje Svätý otec. **Z toho ovšem vyplývá, že papež a biskup jsou nositeli charisma posledního slova,** což zároveň znamená obrovskou a opravdu nezáviděníhodnou odpovědnost před Otcem, Synem a Duchem svatým i před celým společenstvím. Má-li ale biskup opravdu naplňovat své poslání, musí být zároveň vzorem synodální mentality, vzorem nesebeprosazování, vzorem velmi pozorného naslouchání tomu, co Duch říká skrze jednotlivé bratry a sestry místní církvi, která je svěřena do jeho péče. Tím samým pak neskutečné břímě biskupského úřadu začíná být unesitelnějším, neboť spolu s otcem biskupem ho neseme svým způsobem my všichni společně. Následně pak umlknou nekonečné kritiky, protože teprve v okamžiku, kdy máme účast na odpovědnosti, zakoušíme také na vlastní kůži všechny svízele s tím spjaté. Synodalita je rovněž o pokorné autoritě neje-

nom biskupa, ale také odborníků v oblasti teologie, historie, církevního práva, ekonomie a tak dále, protože není názor jako názor. Jestliže se někdo věnuje celý život studiu Písma svatého, problematice věrouky, způsobům hlásání Božího slova a předávání evangelia v tomto světě, pak sice nemá patent na pravdu,

nicméně každý moudrý úd církve by slovům experta měl popřávat zvýšenou pozornost a nevnímat je pouze jako mínění vedle jiných mínění. **Synodalita je tudíž rovněž cvičením se v respektu k různým charizmatům, jimiž Duch svatý vybavuje svou církev.**

Není na nás, abychom určovali,
skrze koho z nás
k církvi promluví Duch svatý.

Ještě jedna maličkost. Svatý Bonaventura, velký mistr teologie a následně také generální představený Řádu menších bratří, posléze biskup, a dokonce kardinál, se držel jedné zásady: nezřídka vyhledával prosté bratry a pokorně se jich ptal na jejich mínění a názor i v těch nejzávažnějších záležitostech, protože dobře věděl, že právě ústy těchto maličkých často ne-

tušeným způsobem promlouvá sám Pán. Není na nás, abychom určovali, skrze koho z nás k církvi promluví Duch svatý. Naším úkolem je na základě smyslu pro víru tyto projevy rozpoznávat a následně je také přijímat do srdce a uvádět do života.

*Převzato z časopisu
Živá teologie 1/2022, str. 67-71*

Poutavé knihy kněze Eliase Velly

Zakotvit svůj život v Bohu

Člověk by mohl namítat, co nám může taková útlá kniha dát za rady do života s Pánem Bohem, Ježíšem Kristem a Duchem svatým. Po přečtení pozná, že nám dává tzv. zlaté rady. A je jich dost, i když v dnešní uspěchané a přetechizované době je velmi těžké najít čas. Třeba každý den na hodinu vypnout mobil, počítač, televizi i rádio a zamyslet se, jak jsem dnes ten den prožil – a odevzdat potíže, smutky i radosti Pánu Bohu, poděkovat mu za dnešní den, poprosit o odpuštění hříchů i požádat, aby nám dal nové síly do dalšího dne.

Ale abych neodbočoval od knihy, je v ní psáno, že máme Pána Ježíše poprosit o odpuštění hříchů. Dále je dobře popsáno uzdravení čtyř duševních kategorií, a to hněv, strach, vina a úzkost. Píše se o lásce křesťanské, lidské.

Máme se naučit milovat i nepřátele. Jsou tam požadavky Ježíše Krista k následování. Vypráví o našem úhlavním nepříteli ďáblu, a jak se mu máme bránit. Na závěr je rozepsáno, že naše hlavní zbraň za čistotu života je v modlitbách. V závěru mohu říci, že je to velmi dobrá kniha pro křesťana a moc mně dala. Jak jsem se již zmínil, je důležité vymezit si každý den čas pro Pána Boha, i když v dnešní nelehké době je to velmi těžké, zvláště pro mladé rodiče s dětmi atd. Ale když se člověk zamyslí, život je krátký, a aby před smrtí nelitoval, že se zabýval různými věcmi, a na Pána Boha zapomněl. Život je krátký.

Stanislav Matějček, Rokytnice

P.S.: Kniha je k zapůjčení na fáře v Rokytnici.

Den ruského vpádu na Ukrajinu

K aktuálnímu dění ve světě pro naši redakci vyjádřil katolický kněz a osobní přítel otce Tomáše z dominikánského prostředí. Jeho dopis publikujeme ve zkráceném znění.

Milí přátelé, to, co se dnes nad ránem stalo, jsme sice možná připouštěli, ale reálně s tím asi málokdo počítal. Ruský prezident, kterého někteří považovali za posledního křesťanského vládce Evropy, ne-li světa, dokonce snad zachránce křesťanského světa, rozpoutal krvavou a ničím neomluvitelnou a neodůvodněnou válku proti ukrajinskému národu. Zatím jen proti ukrajinskému, ale není důvodu domnívat se, že se na hranicích Ukrajiny zastaví. Jsem rád, že i náš pan prezident, se kterým v mnohém nesouhlasím, ho nazval „šilencem“, kterému je třeba se postavit všemi dostupnými prostředky. Otázkou je, jaké prostředky by to měly být a jestli existují nějaké jiné než ty vojenské, bohužel. Obávám se spolu s mnohými ostatními, že ani statusy na facebooku, ale ani sebestřísnější sankce tohoto „šilence“ z Kremlu nezastaví... Ale není mým úkolem – díky Bohu – hledat politická řešení. Je mým úkolem i v těchto bolestných chvílích, kdy už po desítkách, resp. stovkách umírají nevinní lidé a tisíce ztrácejí domov, naději, budoucnost, přinášet radostnou zvěst Evangelia a ujišťovat, že my – křesťané – máme v ruce velmi silné zbraně a nemáme se bát je použít. A proto Vás chci ujistit, že celý svět – i naše životy – jsou v rukou Toho, který zemřel a vstal z mrtvých, který moc zla jednou provždy zlomil. On jde životem s námi, On nás drží pevně za ruku a nikdo, opravdu nikdo a nic, nemá možnost nás z tohoto pevného sevření lásky vyrvat. A tak ať se bude dít cokoliv, i kdyby konflikt měl přerůst v konflikt světový a měl být

fatálním, naše budoucnost je plná naděje. Protože je v Jeho rukou, i když je nám dočasně dáno jít údolím šeré smrti.

Tou nejsilnější zbraní je modlitba. Modleme se – samozřejmě po vzoru apoštolů s Královnou míru uprostřed – za mrtvé, zraněné, za ukrajinský národ a za jeho budoucnost, modleme se ale také za naše politiky, za politiky Evropské unie, Spojených států i za všechny odpovědné, aby rozhodovali moudře a rozvážně v tomto extrémně obtížném období. Modleme se i za Rusko, za ruský národ, aby se konečně probudil a uvědomil si svoji historickou odpovědnost, modleme se i za jeho politiky, včetně prezidenta. Nezapomeňme, že Bůh může dělat zázraky. **Nebojme se nejen v těchto dnech brát do rukou růženec, onu prastarou Dominikovu modlitební šňůru, která proráží nebesa a „útočí“ na samotnou Matku Božího Syna, aby ji pohnula k takové přímluvě, jejíž splnění Syn neodmítne...** Který syn ostatně odmítne prosbu své matky, že? Nebojme se v duchu zalétat na velká mariánská poutní místa, kde se nebe protíná se zemí a kde nás Matka, jednou plačící a jindy ustaraná anebo snad i radostná, ujišťuje, že je naší Matkou a že se nemáme čeho bát. Vám i Vaším blízkým žehnám a nám všem v modlitbě vyprošuji pokoj, který tento svět tolik postrádá: pokoj, který svět nemůže dát, ale ani vzít.

otec Vladimír Slámečka, Praha

Postoj otce Tomáše vystihuje jeho dnešní komentář adresovaný europoslankyni Kateřině Konečné (KSČM)

Vážená paní Konečná, nedokážete si představit, jak mě mrzí, že na rozdíl od našeho prezidenta Miloše Zemana neumíte ani dnes ve světle zjevných skutečností přehodnotit svůj dlouhodobě shovívavý postoj vůči Putinovu Rusku. Domnívám se, že i bez této šílené agrese proti sousední slovanské zemi by vládce Kremlu už dávno měl sedět za mřížemi pro své evidentní pohrdání pravdou a spravedlností, tj. právem jednotlivců, národů i mezinárodního společenství. Chápu Vaše rozpaky nad tím, že na Západě máme mnohdy taky máslo na hlavě, ale – ruku na srdce – v demokratickém světě, ke kterému od roku 1989 našťestí pa-

tříme, si naše politiky jakž takž svobodně volíme a ty nepoužitelné dokážeme dříve či později vyměnit. Můžu se Vás zeptat, jak byste jako někdejší poslankyně českého Parlamentu hlasovala při dnešní mimořádné schůzi, na které byla mocenská politika Ruska jednomyslně odsouzena? U nás nebyl proti jediný poslanec. Vaše smýšlení v této věci budeme jistě moci velmi brzy vyčíst z Vašeho vystupování a hlasování na půdě Evropského parlamentu.

European Parliament

CHARITA PRO UKRAJINU

Sbírka je určena na podporu lidí zasažených válkou na Ukrajině a slouží k zajištění základních potřeb, jako jsou voda, potraviny, hygienické prostředky či přístřeší.

Č. ú.: 55660022/0800, VS 104

Charita
Česká republika

Počítače, telefony i aplikace mají svůj tajný jazyk tvořený spoustou 1 a 0. Když budeš pečlivě následovat pokyny, dokážeš ho přečíst také!

Přepiš kód po řádcích do tabulky, 0 nech bílé, 1 vybarvi.

00100000100
 00110001100
 11011011011
 01101010110
 00110001100
 00000100000
 00110001100
 01101010110
 11011011011
 00110001100
 00100000100

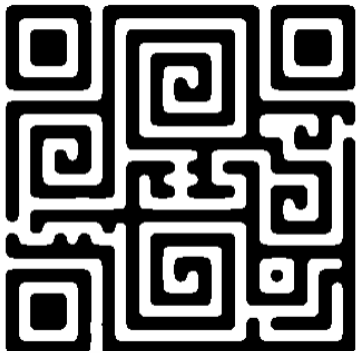
Řešení úkolů najdeš na webu: nas-eden.webnode.cz

01 00
 00 011100111
 01010110
 10 001110101
 11000011

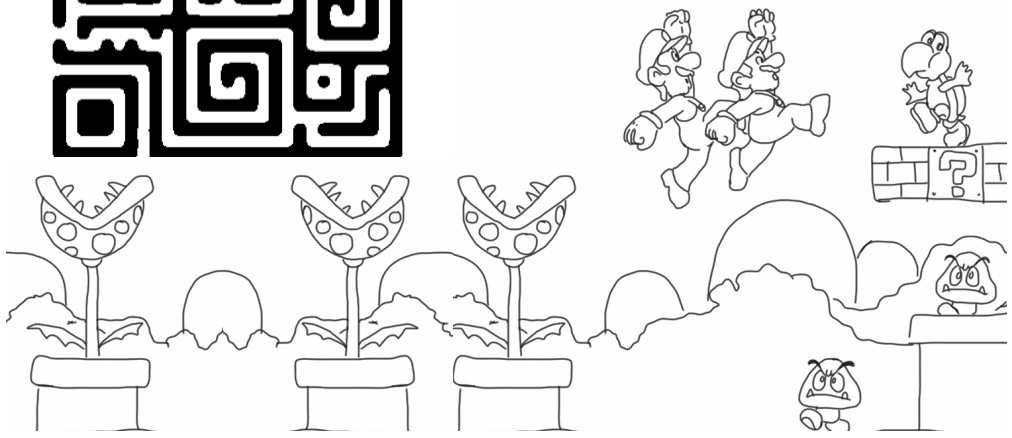
PROLOM KÓD!

10
 110
 0100111000
 010100
 01000111
 00000110110

QR kód je v překladu kód rychlé reakce – dokáže tě rychle odkázat na nové video, web anebo předat vzkaz. Někdy se mu slangově říká bludiště. Zkus najít cestu z něj na druhou stranu!

LETNÍ KŘEŠŤANSKÝ TÁBOR

PRO HRÁČE OD 7 DO 15 LET

8.–18.8.2022 | BOHUSLAVICE U KONICE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

UŽIVATEL	<input type="text"/>
HESLO	<input type="password"/>
<input type="button" value="PŘIHLÁSIT"/> <input type="button" value="ZRUŠIT"/>	

HL. VEDOUCÍ:

Jan Vystrčil | 732 538 895 | tabor.eden@gmail.com

CENA: 2200 Kč (při platbě do konce března)

VÍCE INFORMACÍ A PŘIHLÁŠKU NAJDETE NA:

nas-eden.webnode.cz

fb skupina EDEN

Vedoucí se vzdávají finanční odměny

01
100
010101011110000
11000
010000111000
110
0100011100111
110
010101010110
01000111
01000001101011111
010000011011010110

1
10
0
010000111000
11000
01000011000
01010101111000
010100
01000110
110
01000001101101010
01000111
0100011100111
01000001101101010
010101010110
1010000101011111110101100

Očekávané události

Pobožnost křížové cesty

každá postní neděle ve 14.30

+ pátek v 15.00 (Brodek)

+ pátek 30 min. před mší sv. (Rokytnice)

Kdo máte zájem o přípravu a vedení pobožnosti, domluvte se v sakristii.

Vítání jara v Brodce

neděle 6. 3. od 13.00

= trasa obcí pro celé rodiny s plněním úkolů, začátek i konec u skautské klubovny

Biblická hodina pro dospělé

Rokytnice – fara, středa 9. 3. v 18.30

+ další termín: středa 6. 4.

Promítání v kině Hvězda (Přerov) o masakru na Švédských Šancích

středa 9. 3. a čtvrtek 10. 3. v 17.00

Dobrovolné vstupné bude použito na sbírku Přerovské zvony smíření.

Modlitby mládeže

Přerov, pátek 11. 3. v 19.30

+ další termín: pátek 8. 4. (Pavlovice)

Adorace SJVS

Rokytnice, sobota 12. 3. v 8.00

Duchovní obnova pro mládež

Přerov – Sonus, sobota 12. 3.

Korálkování s Rast'ou

Brodek – fara, sobota 19. 3.

Spolčo mužů 30+

Brodek – fara, středa 23. 3. v 18.00

Nikodémova noc

Citov, pátek 25. 3. v 18.09

+ další termín: neděle 24. 4. v 19.55

Adorační den za kněze

Rokytnice, středa 30. 3.

Adorační den za misie

Brodek, sobota 2. 4.

Postní duchovní obnova s Josefem Egyptským

Přerov, sobota 9. 4.

Velikonoční zpověď'

Rokytnice, sobota 9. 4. ve 14.00

Brodek, sobota 9. 4. v 16.00

Citov, neděle 10. 4. ve 14.00

Ukončení postní almužny na pomoc křesťanům ve Svaté zemi

Květná neděle 10. 4.

Obnova křestního slibu při velikonoční vigílii

Brodek, sobota 16. 4. v 17.00

Rokytnice, sobota 16. 4. v 19.30

Pout' u sv. Jiří (hody)

Citov, neděle 24. 4.

Velikonoční koncert

Rokytnice, neděle 24. 4. v 18.00